

at der ikke er stillet flere Penge til Raadighed, men jeg skønner dog, at der i den Omstændighed, at de til Raadighed værende Midler ikke er blevet brugt, ligger tilstrækkelig Undskyldning for, at man ikke er skredet til at foreslaa et højere Beløb. Jeg kan imidlertid ligesom det ærede Medlem finde, at man, saafremt der i de kommende Aar skulde blive stærkere Trang, ikke bør være uvillig til at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse og muligvis stille større Midler til Raadighed, men jeg synes, at vi i Øjeblikket for at fremme Sagen hurtigtst muligt maa lade os nøje med de Beløb, som Lovforslaget rummer. Under denne Sags sidste Behandling for to Aar siden, som førte til Loven af 12. Marts 1915, havde man i Udvalget Lejlighed til indgaaende at forhandle med Administrationen om Midler til at forebygge Tab — i de foregaaende Aar havde der nemlig været ret store Tab paa de Laan, som ydes i Henhold til denne Lov. Det viste sig imidlertid, at Administrationen var godt paa Veje til gennemskærpede Fordringer til Laantagerens Kvalifikationer og noget strengere Fortolkning af Loven at komme de Tab til Livs, som havde fundet Sted i tidligere Aar. Det er oplyst, hvad ogsaa fremgaar af Lovforslagets Motiver, at det Tab, der er knyttet til Udlaanet af 2,596,860 Kr., nu er blevet 152,300 Kr., men der er i de sidste 2 $\frac{1}{2}$ Aar af Perioden, fra 31. Marts 1913 til 31. December 1916, kun tabt 4,300 Kr. Det ses altsaa, at Tabet paa 148,000 Kr. falder i den Periode, der udgøres af 1908—09 og de følgende 5 Aar. I Henhold til de Oplysninger, som i sin Tid blev givet Udvalget, og efter hvad der nu fremgaar af Lovforslagets Motiver, arbejdes der imidlertid helt igennem tilfredsstillende, saa det forekom ogsaa mig, at naar man saaledes har skærpet Kravene til Laantagerne, kan man med Tryghed skride til den Udvidelse og Forøgelse af Laanene, som nærværende Lovforslag stiller i Udsigt, idet de større Baade maa have en Laaneværdi af 300 Kr. mere — altsaa en Stigning af 10 pCt. — og de mindre Baade, hvem der ydes Laan af Laaneforeninger, 500 Kr. mere — altsaa en Stigning paa 33 pCt. En saadan Stigning i Laaneværdiens Størrelse forekommer mig berettiget ikke alene i Kraft af den højere Pris paa Materiellet, Baadene, men ogsaa ifølge de skærpede Arbejdsregler, hvorefter der nu arbejdes. Jeg kan i det hele, ligesom de to foregaaende Talere, anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.]

Wenzel Neergaard: Da det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), hvem denne Sag har været overdraget fra vort Partis Side, ikke er til Stede i Dag, har han anmodet mig om paa hans Vegne at udtale en Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ligesom de ærede Medlemmer, der har talt om denne Sag, sige, at de Forandringer, som det foreliggende Lovforslag vil foretage i den hidtil gældende Lov, maa anses for rimelige, saaledes som Forholdene paa dette Omraade i Øjeblikket ligger. Det er jo ogsaa rigtigt, hvad der er sagt, at Statskassen ved denne Laanevirksomhed ikke har lidt nævneværdigt Tab. Jeg kan imidlertid ikke undlade at gøre opmærksom paa, at den Tid maa snart komme, da man fra Statens Side maa være betænkelig ved et fortsat Udlaan til en Rentefod, der er lavere end den, Staten selv kan laane til. Alene i denne Omstændighed ligger et direkte Tilskud fra Statskassen, og det maa dog én Gang tages under Overvejelse, hvorvidt det i Længden er rigtigt, at Staten fortsætter dermed. Jeg skal imidlertid ikke her, hvor der er Tale om dette forholdsvis lille Omraade, gøre Indvending mod, at Lovforslaget fremmes uden Udvalg, men udtale min Tilslutning til, at dette sker.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg vil udtale min Paaskønnelse af den Modtagelse, Lovforslaget har faaet hos samtlige Partiers Ordførere, og som giver mig Haab om, at dette Lovforslag vil gaa hurtigt gennem hele Rigsdagen.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) var betænkelig ved, at Fordringerne til dem, der faar direkte Laan, er skærpede, og særlig ved Kravet om, at mindst $\frac{3}{5}$ af deres Aarsindtægt ved personlig Virksomhed skulde skyldes Saltvandsfiskeri. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at nære Betænkelighed ved disse Bestemmelser. Hvad der forstaas ved, at man har sit Erhverv som Fisker, er, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) gjorde opmærksom paa, bestemt i Lovforslaget om Saltvandsfiskeri, som ligger i Landstinget, og i den Henseende blev der ikke hernelde i dette Ting gjort nogen Indsigelse eller foretaget nogen Forandring. Det ærede Medlem fra Slagelse mente, at Tilskuddene maaske skulde være forhøjede, da selve Laanesummerne blev forhøjet. Jeg maa dertil sige, at da de Summer, der er Tale om i den bestaaende Lov, ikke har været be-